

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 6To/12/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8121011975
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 04. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Emil Dubňanský
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2022:8121011975.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Emila Dubňanského a sudcov JUDr. Petra Farkaša a JUDr. Rastislava Vargu PhD, L.LM., MBA na verejnom zasadnutí konanom dňa 27. apríla 2022, v trestnej veci obž. S. E. pre pokračovací zločin krádež podľa § 212 ods. 1 písm. a), g), ods. 3 písm. b) Trestného zákona a iné, o odvolaní obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Prešov sp. zn. 1T/97/2021 zo dňa 27. januára 2022, takto

rozhodol:

Podľa § 321 ods. 1 písm. d/, ods. 2 Tr. por. z r u š u j e napadnutý rozsudok vo výroku o treste.

Na základe § 322 ods. 3 Tr. por.

obžalovanému S. E., nar. XX.XX.XXXX v Y.,
X., trvale bytom K.,

u k l a d á :

Podľa § 212 ods. 3 Trestného zákona, § 36 písm. l) Trestného zákona, § 37 písm. h), m) Trestného zákona, § 38 ods. 5 Trestného zákona, § 39 ods. 2 písm. d), ods. 4 Trestného zákona, per analogiam, § 41 ods. 2, ods. 3 Trestného zákona spoločný úhrnný trest odňatia slobody na 5 (päť) rokov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b) Trestného zákona obžalovaného na výkon trestu odňatia slobody z a r a ď u j e do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

o d ô v o d n e n i e :

Rozsudkom Okresného súdu Prešov sp. zn. 1T/97/2021 zo dňa 27. januára 2022 bol najprv podľa § 41 ods. 3 Trestného zákona v trestnom rozkaze Okresného súdu Prešov č. k. 6T/34/2021-96 zo dňa 29.04.2021, právoplatný dňa 13.08.2021 zrušený celý výrok o vine a celý výrok o treste ako aj ďalšie výroky, ktoré majú v uvedenom výroku o vine svoj podklad a následne bol obžalovaný S. E. uznaný za vinného v bode 1/ z pokračovacieho prečinu krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. a), d), g) Trestného zákona a v bode 2) z pokračovacieho zločinu krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. a), g), ods. 3 písm. b) Trestného zákona, s poukazom na § 138 písm. j) Trestného zákona v jednočinnom súbehu s prečinom porušovanie domovej slobody podľa § 194 ods. 1, ods. 2 písm. b) Tr. zákona, na tom skutkovom základe, že

v bode 1)

- dňa 09.01.2021 okolo 00.05 hod. na ulici Z. 2 v K. vošiel cez neuzamknutý vchod do ubytovacieho zariadenia „W. G.“, prešiel na 1. poschodie bloku C a vstúpil do neuzamknutej kuchynky, kde si z dvoch

chladničiek vzal a následne vložil do svojej vetrovky 4 ks syrov, 1 ks klobásy, 1 ks jogurtu a 2 ks plechovkového piva, všetko nezistených značiek, hmotností a objemu, a odišiel preč,

- dňa 10.01.2021 okolo 05.45 hod. na ulici Z. 2 v K. vošiel cez neuzamknutý vchod do ubytovacieho zariadenia „W. G.“, prešiel na 1. poschodie bloku C a vstúpil do neuzamknutej kuchynky, kde si z dvoch chladničiek vzal a následne do svojej vetrovky vložil 10 ks vajec, 1 ks klobásy, 4 ks jogurtov, 1 ks syru, 1 ks konzervy s tuniakom a 1 ks plechovkového piva, všetko nezistených značiek, hmotností a objemu, do zadného vrecka nohavíc vložil 1 ks plechovkového piva nezistenej značky a objemu a za opasok vložil 1 ks kefirového mlieka nezistenej značky a objemu, a odišiel preč, čím poškodenému - I. P. vznikla celková škoda 18,68 Eur,

- v presne nezistený deň začiatkom roka 2021 v nočných hodinách v Prešove na Ulici Arm. gen. Svobodu na schodoch prízemí v obytnom bloku s popisným číslom 36 využil nepozornosť K. P. a z peňaženky, ktorú mal K.F. v bočnom vrečku a v ktorej videl, že má peniaze, mu ukradol finančnú hotovosť 400,- €, čím takto konaním vznikla pre K. P., nar. XX.XX.XXXX, bytom K., zastúpený matkou H. P., adresa na účely doručovania H. - N. mesto, P. M. X, škoda vo výške 400,- €,

a bol mu za priestupok proti majetku podľa § 50 ods. 1 zákona č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov, ktorý prejednálo Obvodné oddelenie Policajného zboru Prešov - juh, v blokovom konaní uložená pokuta 30 Eur, a to blokom na pokutu nezaplatenú na mieste číslo 17142223 z 28.11.2020,

v bode 2)

- dňa 27.03.2021 v presne nezistenom čase vo večerných hodinách v Prešove na Ulici 17. Novembra č. 126 v byte nachádzajúcom sa na druhom poschodí odcudzil mobilný telefón zn. Honor 20 modrej farby, IMEI: 861896042572262, tak, že po tom, čo užívateľ telefónu V. M. si v uvedenom byte zabudol uvedený telefón, tak vmu uviedol, že predmetný mobilný telefón sa v predmetnom byte nenachádza, mobilný telefón si prisvojil a následne ho predal, čím tak vznikla škoda krádežou pre poškodeného majiteľa telefónu Y. M., nar. XX.XX.XXXX, bytom K. S. XA, K., v celkovej výške 189,- €,

- od 13.30 hod. dňa 06.04.2021 do 16.30 hod. dňa 07.04.2021 v Prešove na Ulici Tarasa Ševčenka č. 12 z neuzamknutej chodby v pivničných priestoroch bytového domu odcudzil bicykel typu BMX značky Fox racing, čiernosivej perleťovej farby s nápisom „SUBROSA“ na riadidlách a nápisom „PRIMO“ na zadnom ráfiku, a to tak, že prešiel cez pootvorené vchodové dvere na bytovom dome do pivničných priestorov a z chodby si vzal tam voľne stojaci bicykel a odniesol ho preč, čím tak vznikla škoda krádežou pre poškodenú H. O., nar. XX.XX.XXXX, bytom Y. I. č. XX, K., v celkovej výške 266,- €,

- v čase od 23.21 hod. dňa 07.04.2021 do 01.16 hod. dňa 08.04.2021 v ubytovni BED na Jesennej ulici č. 2 v Prešove, kde prišiel za tam ubytovanou p. S., ktorej odovzdal na chodbe nejaké veci, následne sa odobral do neuzamknutej spoločnej kuchynky na chodbe, kde opakovane vchádzal a vychádzal von pred budovu ubytovne, pričom z chladničky povynášal rôzne potraviny, čím takýto konaním spôsobil poškodenú spoločnosť BED Prešov, s.r.o., so sídlom Prešov, Vajanského 30/A, IČO : 44289367, zástupca JUDr. K. H., X. XA, K., škodu v nezistenej výške

- v presne nezistenom čase v nočných hodinách od 12.04.2021 do 13.04.2021 za pomoci klasického kovového kľúča, ktorý mal pri sebe, otvoril vchodové dvere do bytového domu na Sabinovskej ulici č. 17 v Prešove takým spôsobom, že kovový kľúč strčil medzi vchodové dvere a zárubňu v blízkosti zámku dverí, tieto otvoril a vošiel do bytového domu, kde následne z chodby na 4. poschodí odcudzil spreď dverí bytu 1 pár pánskych tenisiek zn. ASICS modrej farby s výraznými žltými šnúrkami, čím týmto svojím konaním spôsobil poškodenému F.. Z. S., nar. XX.XX.XXXX, bytom N. XXXX/XX, K., škodu krádežou vo výške 112,50 €,

- dňa 17.04.2021 v čase od 04.50 hod do 04.53 hod v Prešove na Ulici 17. novembra č. 22, z dreveného neuzamknutého altánku, umiestnenom na súvisle neoplotenom pozemku za rodinným domom, odcudzil nafukovacie vodné ihrisko zn. Bestway H2OGO tak, že prešiel cez neoplotený pozemok k neuzamknutému drevenému altánku a vzal odtiaľ predmetné nafukovacie vodné ihrisko uložené v

modrom vaku v drevenom altánku a následne ho predal inej osobe, čím tak vznikla škoda krádežou pre poškodeného S. Y., nar. XX.XX.XXXX, bytom XX. J. XX, K. v celkovej výške 344,- €,

- dňa 23. 04. 2021 asi o 01.00 hod. v Prešove na Železničiarkej ulici č. 12 neoprávnene vnikol na pozemok patriaci rodinnému domu, ktorý je súvislé oplotený, a to tak, že si bez použitia násilia otvoril neuzamknutú vstupnú bráničku, následne sa dostal na pozemok, kde prešiel ku schodisku vedúcemu do rodinného domu, odkiaľ ukradol kolobežku zn. Oxelo town 7, čiernej farby v hodnote 92,39,-€ a detskú trojkolku zn. ZOPA ZOOGO, červenej farby v hodnote 33,98,-€, čím tak S. E., nar. XX. XX. XXXX, bytom L. č. XX, K., spôsobil škodu krádežou vo výške 126,50 €,

- dňa 22.05.2021 v čase okolo 01.00 hod v Prešove na Karpatskej ulici na amfiteátri za kostolom Krista Kráľa si privlastnil mobilný telefón S. K. zn. Lenovo Moto G8, svetlomodrej farby, IMEI: 351628112825651, a to pod zámienkou potreby zavolať si, s mobilným telefónom sa vzápätí od nej vzdialil a stratil sa jej z dohľadu a mobilný telefón jej nevrátil, čím tak vznikla škoda krádežou pre poškodenú S. K., nar. XX.XX.XXXX, bytom G. XXXX/XX, K., v celkovej výške 84,50 €,

- v čase od 05.16 hod. do 05.20 hod. dňa 16.06.2021 v ubytovni BED na Petrovianskej ulici č. 32 v Prešove, kde nebol ubytovaný, ale kam sa dostal cez neuzamknuté vchodové dvere, z neuzamknutej spoločnej kuchynky na chodbe na 4. poschodí opakovane z tam umiestnenej chladničky odcudzil rôzne potraviny, ktoré si tam uložil L. P., a to salámu zn. Nitran cca 0.8 kg, jedno balenie spišských párkov zn. Zipser cca 1 kg, domácu slaninu zn. Mecom cca 0,45 kg, kuracie stehná cca 1 kg, bravčovú panenku cca 0,3 kg, 3 čokoládové keksy zn. Marila, syr ementál cca 0,35 kg, 2 ks plátkové syry nezistenej značky, bravčové pliecko cca 1 kg, balené paradajky cca 0,5 kg, 4 zelené papriky cca 0,4 kg, džús zn. Caprio pomarančový 1 liter, maslo cca 0,25 kg, 5 ks syru zn. Karička v papierovom balení, 4 ks francúzskeho krémešu cca 0,4 kg a čokoládovú zmrzlinu s vanilkou zn. Algida cca 0,5 kg, čím takto spôsobil poškodenému L. P., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom N., O. č. XXX/X, adresa na účely doručovania Petrovianska 32 - ubytovňa BED, Prešov, škodu vo výške najmenej 42,- € čím na odcudzených veciach spôsobil celkovú škodu vo výške najmenej 1.564,50 EUR, pričom týchto skutkov sa dopustil napriek tomu, že bol za obdobný čin v predchádzajúcich dvanástich mesiacoch postihnutý v blokovom konaní dňa 28.11.2020 Obvodným oddelením PZ Prešov - Juh blokovou pokutou vo výške 30,- €, nezaplatenou na mieste, číslo pokutového bloku: 17142223, za spáchanie priestupku proti majetku krádežou podľa § 50 ods. 1 zákona č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov, ktorá nadobudla právoplatnosť dňa 28.11.2020.

Za uvedené konania bol obžalovanému uložený podľa § 212 ods. 3 Trestného zákona, § 42 ods. 1 Trestného zákona, § 41 ods. 3 Trestného zákona, § 41 ods. 1 Trestného zákona, § 41 ods. 2 Trestného zákona, § 39 ods. 4 Trestného zákona, § 38 ods. 5 Trestného zákona pri prevahe priťažujúcich okolností podľa § 37 písm. h), písm. m) Trestného zákona a existencii poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 písm. l) Trestného zákona spoločný a súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 5 (päť) rokov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b) Trestného zákona súd obžalovaného zaradil do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 287 ods. 1 Trestného poriadku bola obžalovanému uložená povinnosť nahradiť poškodenému K. P., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom K. škodu v sume celkom 400,- €, poškodenému Y. M., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom K. S.. XA, K. škodu v sume celkom 189,- €, poškodenému F.. Z. S., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom N. XXXX/XX, K. škodu v sume celkom 112,50 €, poškodenej S. K., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom G. XXXX/XX, K. škodu v sume celkom 84,50 € poškodenému L. P., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom O. XXX/X, N. škodu v sume celkom 42,- € a poškodenému S. E., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom L. XX, K. škodu v sume celkom 126,50 €.

Podľa § 288 ods. 2 Trestného poriadku boli poškodení S. E. a L. P. so zvyškom nároku na náhradu škody odkázaní na civilný proces.

A napokon podľa § 288 ods. 1 Trestného poriadku bol poškodený BED Prešov, s.r.o. so sídlom Vajanského 30/A, Prešov, IČO 44 289 367 s nárokom na náhradu škody odkázaný na civilný proces.

Proti tomuto rozsudku v zákonom stanovenej lehote podal riadny opravný prostriedok obžalovaný, pričom v neskoršie písomne predložených dôvodoch odvolania v prvom rade uviedol, že diskrimináciou jeho osoby boli porušené jeho základné práva ako aj práva na obhajobu. Už ako dedukuje okresný súd v rozsudku, celková škoda nepresiahla 1.800,- eur, čím sa dostávame na krádež v prvom odstavci, kde je trestná sadzba od 0 - 2 rokov. Teda uloženie trestu v trvaní 5 rokov je neprimerane prísne. Dopustil sa toho konania, uhradil škodu a svoje konanie ľutuje. Ale 5 rokov zo života mu nemajú brať. Poukazuje na judikát, podľa ktorého spáchanie viac trestných činov, pričom škoda nepresahuje škodu malú, nemožno aplikovať trestnú sadzbu v rozmedzí 3 -10 rokov, teda zločin krádeže. Taktiež vyšetrovateľ už v prvotných úkonoch pochybil, preto aj generálna prokuratúra vytkla konanie dozorovému prokurátorovi podľa § 363 Tr. poriadku. Spochybňuje aj priťažujúcu okolnosť, že bol v minulosti súdne trestaný a považuje ju za diskriminačnú, a to podľa nálezu Krajského súdu v Žiline, ktorý hovorí, že trestanie za minulosť je v rozpore s Ústavou SR. Mal iné postavenie pred súdom ako páchatel predtým netrestaný. Žiada Krajský súd v Prešove, aby jeho odvolaniu vyhovel a zmenil trestnú sadzbu a uložil mu trest v rozmedzí 8 -12 mesiacov, prípadne vec vrátil na nové rozhodnutie okresnému súdu.

Na základe takto podaného odvolania krajský súd v zmysle ustanovenia § 317 ods. 1 Tr. poriadku preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal opravný prostriedok, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo, prihliadajúc aj na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por. a dospel k záveru, že odvolanie obžalovaného je čiastočne dôvodné, avšak z iných ako uvádzaných dôvodov.

Úvodom krajský súd v tejto trestnej veci konštatuje, že obžalovaný S. E. na hlavnom pojednávaní konanom dňa 25. januára 2022, po zákonom poučení, urobil vyhlásenie podľa § 257 ods. 1 písm. b/ Tr. poriadku, t.j. že je vinný zo spáchania skutkov, ktoré bolo po splnení procesného postupu podľa § 333 ods. 3 písm. c/,d/,f/,g/,h/ Tr. por., a po návrhu prokurátora prijaté súdom, s tým, že dokazovanie v rozsahu v akom sa obžalovaný priznal sa nevykoná a vykonajú sa dôkazy súvisiace s výrokom o treste a náhrade škody.

Správne postupoval okresný súd, keď prijal takéto vyhlásenie o vine, pretože skutkové okolnosti napadnutého rozsudku sú výsledkom prípravného konania, v ktorom sa postupovalo podľa ustanovení Trestného poriadku a v ktorom nedošlo k chybám, ktoré by mohli mať vplyv na objasnenie skutkového stavu veci, pokiaľ ide o zistenie, že skutky, ku ktorým urobil obžalovaný vyhlásenie sa stali spôsobom popísaným vo výrokovej časti napadnutého rozsudku, že tieto spáchal obžalovaný a že z jeho konania nastal tam uvedený následok.

Podľa § 257 ods. 5 Tr. por., ak obžalovaný na hlavnom pojednávaní vyhlásil, že je vinný zo spáchania skutku alebo niektorého zo skutkov uvedených v obžalobe alebo urobil vyhlásenie podľa odseku 4, súd v tomto rozsahu postupuje primerane podľa § 333 ods. 3 písm. c), d), f), g) a h) a zároveň obžalovaného poučí, že súdom prijaté vyhlásenie o vine, ako aj súdom prijaté vyhlásenie, že nepopiera spáchanie skutku uvedeného v obžalobe, je neodvolateľné a v tomto rozsahu nenapadnuteľné odvolaním ani dovolaním okrem dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. c).

Podľa § 371 ods. 1 písm. c) Tr. por., dovolanie možno podať, ak zásadným spôsobom bolo porušené právo na obhajobu.

Aj napriek skutočnosti, že obžalovaný sa svojím odvolaním domáha preskúmania aj výroku o vine, keďže žiada, aby jeho konanie bolo posudzované podľa miernejšieho ustanovenia trestného činu krádeže, teda podľa § 212 ods. 1 Tr. zákona, vychádzajúc z ust. § 257 ods. 5 Tr. por. a § 371 ods. 1 písm. c) Tr. poriadku, po preskúmaní trestného spisu, odvolací súd konštatuje, že nezistil žiadne zásadné porušenie práva obžalovaného na obhajobu vo vzťahu k prijatému vyhláseniu výroku o vine, pričom tento bol už od prípravného konania riadne zastúpený ustanovenou obhajkyňou a preto v danom prípade preskúmal len výrok o treste.

Konanie obžalovaného, ku ktorému urobil aj vyhlásenie o vine, bolo preto po právnej stránke zákonným spôsobom posúdené v bode 1/ ako pokračovací prečin krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. a), d), g) Trestného zákona a v bode 2) ako pokračovací zločin krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. a), g), ods. 3 písm. b) Trestného zákona, s poukazom na § 138 písm. j) Trestného zákona v jednočinnom súbehu

s prečinom porušovanie domovej slobody podľa § 194 ods. 1, ods. 2 písm. b) Tr. zákona, keďže obžalovaný svojím konaním naplnil všetky obligatórne náležitosti súdených trestných činov.

Okresný súd nepochybil ani pri rozhodovaní o treste (samozrejme, že pred tým aj pri rozhodovaní o vine) ak použil ustanovenie § 41 ods. 3 <aspi://module='ASPI'&link='300/2005%20Z.z.%252341'&ucin-k-dni='%207.%204.2022'> Tr. zákona o spoločnom treste a to z dôvodov bližšie uvedených v odôvodnení prvostupňového rozhodnutia, s ktorými sa odvolací súd stotožnil, avšak ako vyplýva z výrokovej časti napadnutého rozsudku, pri ukladaní trestu bolo zo strany okresného súdu súčasné použitie aj ustanovenie § 42 ods. 1 Tr. zákona o ukladaní súhrnného trestu. Za situácie, keď súd prvého stupňa ešte pred rozhodnutím o vine postupom podľa § 41 ods. 3 <aspi://module='ASPI'&link='300/2005%20Z.z.%252341'&ucin-k-dni='%207.%204.2022'> Tr. zák. zrušil celý výrok o vine, celý výrok o treste ako aj ďalšie výroky, ktoré majú v uvedenom výroku o vine svoj podklad v Trestnom rozkaze Okresného súdu Prešov č. k. 6T/34/2021-96 zo dňa 29.04.2021, právoplatný dňa 13.08.2021, neprichádza následne po uznaní viny obžalovaného pre čiastkové útoky pokračovacieho trestného činu, ukladanie súhrnného trestu podľa § 42 <aspi://module='ASPI'&link='300/2005%20Z.z.%252344'&ucin-k-dni='%207.%204.2022'> ods. 1 Tr. zák., pretože už neexistuje trest, ktorý by mal byť podľa § 42 ods. 2 Tr. zák. zrušený v skoršom trestnom rozkaze, a to z dôvodu, že tento trestný rozkaz de facto prestal existovať a v ňom uvedené skutky a ich právna kvalifikácia boli včlenené (zakomponované) do terajšieho rozhodnutia.

Zistiac uvedené pochybenie súdu prvého stupňa, krajský súd na podklade odvolania obžalovaného zrušil napadnutý rozsudok vo výroku o treste a sám vo veci rozhodol.

Odvolací súd následne opätovne preskúmal poľahčujúce a priťažujúce okolnosti, pričom vyhodnotil, ako aj súd prvého stupňa, existenciu poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 písm. l/ Tr. zákona (priznanie sa k spáchaniu trestného činu a úprimne oľutovanie trestného činu) a priťažujúcich okolností podľa § 37 písm. h/ Tr. zák. (obžalovaný spáchal viac trestných činov) a § 37 písm. m/ Tr. zákona (obžalovaný už bol za trestný čin odsúdený) a z dôvodu opätovného spáchania zločinu (viď rozsudok Okresného súdu Prešov sp. zn. 4T/140/2014 zo dňa 27.01.2015, právoplatný dňa 30.01.2015, ktorým bol obžalovaný uznaný za vinného zo zločinu lúpeže podľa § 188 ods. 1 Tr. zákona a bol mu uložený trest odňatia slobody na 3 roky so zaradením do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom strázenia ako aj ochranné opatrenia) pri ukladaní trestu postupoval v zmysle § 38 ods. 5 Tr. zákona. Za daného stavu a pri zohľadnení asperačnej zásady podľa § 41 ods. 2 Tr. zákona, keďže obžalovaný spáchal ako zločin tak aj prečin, bolo obžalovanému možné ukladať trest odňatia slobody v rozmedzí od 6 rokov a 6 mesiacov až na 13 rokov a 4 mesiace.

Podľa § 39 ods. 2 písm. d/ Tr. zákona, súd môže znížiť trest pod dolnú hranicu trestnej sadzby ustanovenej týmto zákonom aj vtedy, ak odsudzuje páchatel'a v konaní o dohode o uznaní viny a prijatí trestu.

Podľa § 39 ods. 4 Tr. zákona, v konaní o dohode o uznaní viny a prijatí trestu môže súd uložiť trest odňatia slobody znížený o jednu tretinu pod dolnú hranicu zákonom ustanovenej trestnej sadzby a v prípade trestných činov uvedených v odseku 3 písm. a) trest odňatia slobody nie kratší ako dvadsať rokov.

Podľa ustálenej súdnej praxe a publikovaného stanoviska Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (viď Zbierka stanovísk NS a rozhodnutí súdov SR 5/2017), ak možno páchatel'ovi trestného činu pri uzavretí a schválení dohody o vine a treste mimoriadne znížiť trest podľa § 39 ods. 2 písm. d/, ods. 4 Trestného zákona, teda v situácii vopred dohodnutého trestu, možno (teda nie obligatórne) naposledy označené ustanovenie per analogiam a pri použití argumentu a minori ad maius (od menšieho k väčšiemu) použiť aj v prípade uznania viny podľa § 257 ods. 1 písm. b/, c/ Trestného poriadku (po prijatí takého vyhlásenia súdom), keďže páchatel' (procesne ako obžalovaný) neodvolateľne prijal všetky právne účinky uznania viny (dokonca) bez toho, aby bolo akýmkoľvek spôsobom predznamenané rozhodnutie súdu o druhu a výške uloženého trestu. Z toho potom vyplýva, že dôvodom použitia analógie je podmienenosť mimoriadneho zníženia trestu oboma procesnými úpravami na rovnakom princípe, ktorý umožňuje obvinenému (obžalovanému) vzdať sa dokazovania na hlavnom pojednávaní. Kým v prípade dohody o vine a treste môže takto obvinený získať mimoriadne znížený trest už na základe samotnej dohody, ktorú v opačnom prípade nemusí uzavrieť (v prípade neschválenia dohody súdom sa obvinený vracia do štandardného režimu dokazovania viny v súdnom konaní), v prípade vyhlásenia o vine a jeho prijatia

súdom nastanú účinky v zmysle § 257 ods. 5 a ods. 8 Trestného poriadku. To znamená neodvolateľnosť vyhlásenia, nevykonanie dokazovania v rozsahu uznanej viny a obmedzenie opravného prostriedku v tomto rozsahu na dovolanie pre závažné porušenie práva na obhajobu, čo bude prichádzať do úvahy len výnimočne (navyše, keďže tu ide o príslušnú časť rozhodnutia súdu prvého stupňa, dovolanie môže podať len minister spravodlivosti - k tomu pozri R 12/2017). Je potom namieste, aby súd po prijatí vyhlásenia obžalovaného o vine (rovnako právne rovnocenného vyhlásenia o nepopretí spáchania činu) mal možnosť (nie povinnosť) pristúpiť na báze analógie k mimoriadnemu zníženiu trestu za rovnakých podmienok, ako pri schválení dohody o vine a treste. Dokonca, keďže ide o uznanie viny bez garancie alebo predpokladu určitého (pre obžalovaného priaznivého) rozhodnutia o treste, možnosť mimoriadne znížiť trest je tu ešte dôvodnejšia (preto sa tretia právna veta zmieňuje o medzere v zákone). Ide o procesnú logiku vzdania sa práva na (kompletné) súdne konanie, v rámci ktorej je vhodné a vecne správne umožniť mimoriadne zmiernenie trestu.

Odvolací súd okrem pomeru poľahčujúcich a priťažujúcich okolností a opätovného spáchania zločinu podľa ust. § 38 ods. 5 Tr. zák. zároveň pri ukladaní trestu prihliadol aj na mieru závažnosti protiprávneho konania obžalovaného (väčšinou sa jednalo o drobné krádeže potravín z chladničiek v ubytovni a iných vecí- mobilov, bicykla, tenisiek), ktoré nebolo pomerne závažné alebo vykonané násilným spôsobom, ako aj na spôsobenú škodu a mal za to, že uloženie trestu odňatia slobody, čo aj na dolnej hranici zvýšenej trestnej sadzby (6 rokov a 6 mesiacov), by bolo pre obžalovaného neprimerane prísne a z tohto dôvodu bolo potrebné aplikovať zmierňovacie ustanovenia § 39 ods. 2 písm. d), ods. 4 Tr. zákona per analogiam a výmeru uloženého úhrnného trestu obžalovanému mimoriadne znížiť, keďže na ochranu spoločnosti postačuje i trest kratšieho trvania. Zákonným predpokladom na mimoriadne zníženie trestu obžalovanému bolo to, že tento na hlavnom pojednávaní vyhlásil, že je vinný zo spáchania skutkov kladených mu za vinu obžalobou v zmysle ust. § 257 ods. 1 písm. b) Tr. por. a okresný súd jeho vyhlásenie prijal. Vychádzajúc z vyššie citovaného stanoviska Najvyššieho súdu SR bolo z tohto dôvodu možné, uplatnením analógie, mimoriadne znížiť trest podľa ust. § 39 ods. 4 Tr. zákona, a to o 1/3-inu pod dolnú hranicu zákonom ustanovenej trestnej sadzby, ako v konaní o dohode o uznaní viny a prijatí trestu. Obžalovanému tak mohol byť ukladaný trest na 4 roky a 4 mesiace až 13 rokov a 4 mesiace.

Odvolací súd následne v rámci všeobecných zásad platných pre ukládanie trestov vyhodnotil všetky okolnosti, ako aj momenty, ktoré ovplyvňujú požiadavku ochrany spoločnosti a občanov pred páchaním takejto trestnej činnosti, pričom zväžil aj okolnosti na strane obžalovaného, hodnotenia jeho osoby a taktiež aj závažnosť činu. S prihliadnutím na osobu obžalovaného, na okolnosti spáchania činov, ich početnosť, spôsobený následok, predchádzajúcu ako trestnú (7 záznamov v registri trestov) tak aj priestupkovú minulosť (16 priestupkov) obžalovaného, ako aj skutočnosť, že na prevýchovu obžalovaného nemali doposiaľ vplyv ani postupne ukladané podmiennečné a neskôr aj nepodmiennečné tresty odňatia slobody, ktoré ho neprimäli k tomu, aby začal viesť riadny život a nedopúšťal sa ďalšej trestnej činnosti, má odvolací súd za to, že uložený úhrnný spoločný nepodmiennečný trest odňatia slobody na 5 rokov, teda v takej istej výmere ako ho uložil aj okresný súd, spĺňa všetky kritériá uvedené v Tr. zákone, tak z pohľadu individuálnej, ako aj generálnej prevencie.

Krajský súd zároveň rozhodol o spôsobe výkonu uloženého trestu u obž. S. E., ktorého zaradil na výkon uloženého trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia vzhľadom na to, že obžalovaný bol v posledných desiatich rokoch pred spáchaním tohto trestného činu vo výkone trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený za úmyselný trestný čin.

Čo sa týka výrokov o náhrade škody, resp. odkázaní poškodených s ich zvyškom či celým nárokom na civilný proces, tieto považuje odvolací súd za zákonné a správne, keďže poškodení, ktorým bol priznaný nárok si ho uplatnili riadne a včas a boli splnené podmienky na uloženie takejto povinnosti obžalovanému. Súčasne odvolací súd akceptoval a stotožnil sa aj s nepriznaním či už časti alebo celého nároku na náhradu škody niektorým poškodeným a to z dôvodov uvedených v rozsudku okresného súdu a preto tieto výroky krajský súd ponechal nedotknutými v napadnutom rozsudku.

Pokiaľ ide o odvolacie námietky obžalovaného krajský súd poukazuje na vyššie podrobne rozvedené skutočnosti a právne závery, ktorými sa spravoval ako aj na odôvodnenie rozsudku súdu prvého stupňa. Vo vzťahu k namietanej právnej kvalifikácii, odvolací súd poukazuje na to, že obžalovaný v rámci konania o jeho vyhlásení o vine odpovedal na otázku podľa § 333 ods. 3 písm. f) Tr. por. - t.j. či rozumie právnej kvalifikácii skutku ako trestného činu, áno, teda si musel, aj vzhľadom

na jeho bohatú predchádzajúcu trestnú minulosť, byť vedomý, že sa priznáva k zločinu, u ktorého je trestná sadzba od 3 rokov do 10 rokov. Ako už bolo hore uvedené, krajský súd nezistil žiadne zásadné porušenie práva na obhajobu u obžalovaného, ktoré by mohlo docieľiť a mať za následok, aby bola v rámci odvolacieho konania preskúmaná aj právna kvalifikácia uznanej viny u žalovaných skutkov. Taktiež sa odvolací súd nestotožnil s námietkou obžalovaného, že došlo k diskriminácii jeho osoby alebo porušeniu jeho základných práv, pričom obžalovaný tento dôvod ani ďalej bližšie nekonkretizuje a zostal tak len v rovine všeobecnej frázy. Súčasne obžalovaný nebol odsúdený za výšku spôsobenej škody, ktorá bola malá, ale právnu kvalifikáciu jeho konania ako zločinu zakladalo to, že sa ho dopustil závažnejším spôsobom konania a to na viacerých osobách, čo je bezpochyby zrejmé z počtu čiastkových útokov a poškodených (na viac ako 3 osobách). Vo vzťahu k uvedenému krajský súd dáva do pozornosti obžalovanému Stanovisko trestnoprávneho kolégia Najvyššieho súdu SR 13/2015, podľa ktorého individuálnym objektom trestného činu krádeže podľa § 212 <aspi://module='ASPI'&link='300/2005%20Z.z.%2523212'&ucin-k-dni='11.%204.2022'> Tr. zák. je ochrana vlastníckeho vzťahu k určitým veciam, legálnej držby veci a faktickej dispozície s vecou. Predmetom útoku je vec patriaca nositeľovi týchto vzťahov dotknutých protiprávnym zásahom páchatel'a, vo vzťahu ku ktorému sú hmotné predmety útoku cudzou vecou. Ak je taký čin spáchaný na ujmu viacerých osôb, napr. formou pokračovania v trestnej činnosti, je naplnený znak spáchania činu závažnejším spôsobom konania podľa § 138 písm. j/ <aspi://module='ASPI'&link='300/2005%20Z.z.%2523138'&ucin-k-dni='11.%204.2022'> Tr. zák., teda spáchanie činu na viacerých osobách.

Ako irelevantnú námietku obžalovaného vyhodnotil krajský súd aj jeho spochybňovanie prítiažujúcej okolnosti, že bol v minulosti súdne trestaný, pretože to vyplýva z registra trestov, v ktorom má viaceré záznamy a to aj nezahladené (napr. Okresný súd Prešov sp. zn. 41T/25/2014). Práve nezahladené odsúdenie (odsúdenia) za spáchanie predchádzajúcej trestnej činnosti je jednou z okolností, ktorá je významná pre hodnotenie a posúdenie osoby páchatel'a a jeho náchylnosti k dopúšťaniu sa protiprávnej činnosti pri úvahách a rozhodovaní o druhu a výmere trestu. Predovšetkým osoba obžalovaného a najmä jeho predchádzajúca trestná minulosť odôvodňuje uloženie takéhoto druhu a výmery trestu. Pri ukladaní trestu páchatel'a vystupuje do popredia najmä jeho výchovná funkcia, pričom trest má pôsobiť aj na predchádzanie trestnej činnosti a primerane sa ním aj chráni spoločnosť (generálna prevencia). Jeho uložením sa sleduje aj individuálna prevencia. Pri úvahách, aký druh a výmera trestu, ktoré by spravodlivo zohľadňovali konanie obžalovaného, jeho zavinenie, následok, pohnútku, osobu, pomery a možnosti jeho nápravy a v neposlednom rade aj poľahčujúce a prítiažujúce okolnosti, vychádzal odvolací súd zo zásady, že trest je právnym následkom trestného činu, a teda musí byť úmerný k spáchanému trestnému činu (zásada proporcionálnosti trestu). Trest je jedným z prostriedkov na dosiahnutie účelu Trestného zákona. Tým je určená aj jeho funkcia v tých smeroch, v ktorých má pôsobiť zákon, na ochranu spoločnosti, jednak pred páchatel'om trestného činu, voči ktorému sa prejavuje prvok represie (zabráneniu v trestnej činnosti) a prvok individuálnej prevencie (výchovy k riadnemu životu - rehabilitácia) a jednak aj voči ďalším občanom - potencionálnym páchatel'om, voči ktorým sa prejavuje prvok generálnej prevencie (výchovné pôsobenie trestu na ostatných členov spoločnosti). Trest samozrejme musí vyjadrovať aj morálne odsúdenie páchatel'a (retribúcia). Podľa názoru odvolacieho súdu na obžalovaného z hľadiska prevýchovy je potrebné pôsobiť uložením trestu odňatia slobody spojeným s jeho výkonom v takom rozsahu, ako ho uložil krajský súd, pričom nevyhnutná prevýchova bude zabezpečená práve len uložením nepodmienečného trestu odňatia slobody. Záverom je potrebné snáď už len dodať, že na obžalovaného výchovne nepôsobili ani predtým voči nemu vedené trestné konania v iných trestných veciach, podmienečne ako aj nepodmienečne ukladané tresty odňatia slobody, pretože nezačal žiť riadnym spôsobom života a dopustil sa ďalšej trestnej činnosti, čo odzrkadľuje celkový postoj obžalovaného k páchaniu protizákonnej činnosti a ku vedeniu riadneho spôsobu života. Je teda zrejmé, že obžalovaný si z toho nevzal ponaučenie a je preto na neho potrebné pôsobiť výkonom nepodmienečného trestu odňatia slobody vo výmere určenej odvolacím súdom.

Avšak z vyššie uvedených dôvodov krajský súd vyhodnotil odvolanie obžalovaného ako čiastočne dôvodné a rozhodol spôsobom uvedeným vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Rozhodnutie bolo prijaté jednohlasne.
jednomyseľne

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.